אתמול, **כ"ג באלול**, היה יום השנה למה שמכונה בפי מיליונים בעולם ה 11- בספטמבר. ביום שלמחרת, כתבנו את השורות הבאות:

"**ב**ראשית ברא אלוקים את השמים ואת הארץ. והארץ היתה תוהו ובוהו וחושך על פני תהום, ורוח אלוקים מרחפת על-פני המים..."

היום הזה היה ששה ימים קודם שנברא האדם, ו**יום שנברא האדם ראש השנה היה**.
הרי יום ראשון למעשי בראשית – כ"ה באלול היה – והוא התאריך של מחר....
אם כן, לפני תחילת בריאת העולם – תוהו ובוהו היה...
שאלה: האם אנו היום – לאור האירוע/האסון הבלתי-יאומן והבלתי-מובן שפקד את העולם **אתמול**, שהשלכותיו הישירות עוד מורגשות **היום** ושאי-אפשר לעכל עדיין את משמעותו לגבי **מחר** – האם אנו בסוף תהליך של תוהו ובוהו ולפני בריאה חדשה או רק בתחילתו?
ימי אלול ימי חשבון-נפש הם...

תשובה חלקית לדבר ניתן למצוא בלימוד הבא:

ר' שמעון בן יוחאי אומר שבוע [=מחזור של שנים] ש[משיח] בן דוד בא ... חמישית שובע גדול, אוכלים ושותים ושמחים, **בששית קולות, בשביעית מלחמות, במוצאי שביעית בן דוד בא**. [אנו נמצאים כעת בסוף שנת שמיטה – שנה שביעית...] רבן גמליאל אומר דור שבן דוד בא ... וחכמת סופרים תסרח, ויראי חטא ימאסו, פני הדור כפני הכלב, והאמת נעדרת, וסר מרע משתולל. ר' נהוראי אומר דור שבן דוד בא נערים ילבינו זקנים, זקנים יעמדו לפני נערים, בת קמה באמה, כלה בחמותה, ואין הבן מתבייש מאביו. ר' נחמיה אומר דור שבן דוד בא עזות תרבה, והיקר יעוות, והגפן תתן פריה והיין יהיה ביוקר, והמלכות תהפך למינות, ואין תוכחה... [מסכת דרך ארץ פרק רבי שמעון הלכה א]